

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie skargi W.D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt XXVII Ca [...]/16, wydanego w sprawie z powództwa Miasta W. przeciwko W.D., A.D., A.D., M.D. i A.D. o eksmisję oraz z powództwa wzajemnego W.D., A.D., A.D., M.D. i A.D. przeciwko Miastu W. o ustalenie, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 kwietnia 2018 r.,

- 1. odrzuca skargę,**
- 2. zasądza od W.D. na rzecz miasta W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 11 lipca 2014 r. oddalił powództwo m. W. skierowane przeciwko W.D., A.D., A.D., M.D. i A.D. o eksmisję lokalu a z powództwa wzajemnego W.D., A.D., A.D., M.D. i A.D. przeciwko m. W. o ustalenie, ustalił bezskuteczność wypowiedzenia stosunku najmu lokalu nr [...] położonego w W. przy ul.[...]. Na skutek apelacji powoda (i pozwanego wzajemnego), Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 20 stycznia 2016 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że nakazał pozwanym (i powodom wzajemnym) opuszczenie i opróżnienie lokalu nr [...], położonego w W. przy ul.[...] , ustalił, że osobom tym nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego oraz oddalił powództwo wzajemne.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożył pozwany W.D., kwestionując ten wyrok w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, skarga niespełniająca któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga pozwanego niewątpliwie nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uwzględnienie skargi przez stwierdzenie, że prawomocny wyrok jest niezgodny z prawem, ma charakter prejudykatu, stwarza bowiem możliwość dochodzenia od państwa, na podstawie art. 417¹ § 2 k.c., odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez wydanie tego wyroku. Ta materialnoprawna podstawa późniejszego powództwa o odszkodowanie wymaga od powoda wykazania wszystkich przesłanek odpowiedzialności

odszkodowawczej, z których istnienie szkody i związku przyczynowego pomiędzy tą szkodą a zdarzeniem sprawczym winno być wykazane już na etapie uzyskiwania prejudykatu, a to wobec brzmienia art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Powołany przepis stanowi o uprawdopodobnieniu tych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. Spełnienie wymogu uprawdopodobnienia nastąpi gdy skarżący określi rodzaj i rozmiar powstałej szkody, powoła nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem, a doznanymi skutkiem jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.; z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biuletyn SN 2006, nr 6, s. 8). Skarżący poprzestał na hasłowym oświadczeniu o poniesieniu szkody w postaci, jak należy domniemywać, uszczerbku majątkowego polegającego na różnicy w czynszu najmu lokalu komunalnego i na wolnym rynku oraz utracie tzw. prawa wykupu lokalu z bonifikatą. Nie przedstawił jakichkolwiek skonkretyzowanych dowodów lub ich surogatów dla wykazania, że taki uszczerbek w jego majątku rzeczywiście powstał.

W tej sytuacji skarga, jako niespełniająca ustawowego wymogu z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. podlegała odrzuceniu, co orzeczono na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

jw

a.ł.